

Sygn. akt VIII U 423/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2015 r. w Gliwicach

sprawy A. M. (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wymiar składki na ubezpieczenie wypadkowe

na skutek odwołania A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 3 lutego 2015 r. **nr** (...)

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od A. M. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. kwotę 2.400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 423 / 15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 lutego 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe jaka zostanie ustalona dla płatnika składek: A. M., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo (...), w roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2014r. do 31 marca 2015r., podwyższa się o 50 %.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że w wyniku przeprowadzonej kontroli u odwołującego jako płatnika składek ustalono, że za okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2014r. do 31 marca 2015r. podał on zaniżoną liczbę pracowników, którzy w roku poprzednim ulegli u niego wypadkom przy pracy, co spowodowało nieuprawnione zniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe.

W odwołaniu od tej decyzji A. M., jako właściciel Przedsiębiorstwa (...) z siedzibą w G. domagał się jej uchylecia i orzeczenia, iż w przypadku odwołującego nie ma podstaw do podwyższenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, bowiem do podania nieprawdziwych danych, stanowiących podstawę naliczenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, doszło bez winy odwołującego, bowiem posłużył się on wyłącznie danymi przekazanymi mu przez obsługującą go firmę (...). Natomiast niezwłocznie po wykryciu pomyłki, złożył on deklarację korygującą, z podaniem właściwych danych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko. Dodatkowo ZUS podkreślił, że budzi wątpliwość stanowisko odwołującego, iż do podania nieprawdziwych danych doszło na skutek przekazania takiej informacji przez firmę (...). Zdaniem ZUS przeczy temu stanowisko odwołującego w trakcie kontroli płatnika składek, gdzie początkowo przedstawiał inną wersję wydarzeń, natomiast po zapoznaniu go z negatywnymi następstwami przedmiotowego zaniedbania, przedstawił do protokołu kontroli ostateczną wersję, którą podtrzymuje również w odwołaniu.

Sąd ustalił co następuje:

A. M., jako właściciel Przedsiębiorstwa (...) wykonując swoją działalność zatrudniał pracowników. Przed wydaniem zaskarżonej decyzji złożył w organie rentowym trzy dokumenty (...), tj. za lata 2010, 2012 oraz 2013. Z informacji płatnika (...), złożonej za rok 2013 wynika, że skarżący podał, iż w tym roku żaden z pracowników nie uległ wypadkowi przy pracy. W związku

z powyższym organ rentowy wystosował do odwołującego, jako płatnika składek, zawiadomienie o wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenia wypadkowe za okres od 1 kwietnia 2014r. do 31 marca 2015r. w wysokości 2,21 % podstawy jej wymiaru.

Następnie odwołujący jako płatnik składek został objęty kontrolą prowadzoną przez ZUS w okresie od 19 listopada 2014r. do 18 grudnia 2014r. W trakcie przeprowadzonej kontroli, prowadzący ją inspektor ustalił, że faktycznie w roku 2013, w związku z wykonywaną pracą, w zakładzie odwołującego wypadkom uległy 2 osoby.

W związku z powyższym ubezpieczony w dniu 1 grudnia 2014r. złożył korektę informacji płatnika (...), złożonej za rok 2013, gdzie podał prawidłową liczbę pracowników, którzy w tym roku ulegli w jego przedsiębiorstwie wypadkom przy pracy.

Powyzsza korekta była podstawą do ponownego przeliczenia przez organ rentowy stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe za okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2014r. do 31 marca 2015r. Uwzględniając informacje zawarte w złożonych korektach dokumentów ZUS ustalił wysokość stopy procentowej za powyższy okres w wysokości 2,71 % podstawy jej wymiaru.

Zaskarżoną decyzją z dnia 3 lutego 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe jaka zostanie ustalona dla płatnika składek: A. M., jako właściciela Przedsiębiorstwa (...), w roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2014r. do 31 marca 2015r., ulega podwyższeniu o 50%, tj. do wysokości 2,71% podstawy ich wymiaru.

Powyzszy stan faktyczny jest w zasadzie bezsporny i wynika wprost z akt organu rentowego. Równocześnie Sąd pominął dowód z przesłuchania stron, ze względu na nieusprawiedliwione niestawiennictwo odwołującego na rozprawie, pomimo prawidłowego wezwania go do osobistego stawiennictwa, w celu jego przesłuchania w charakterze strony, pod rygorem pominięcia tego dowodu, w razie nieusprawiedliwionego niestawiennictwa.

Dalszych wniosków dowodowych strony nie składały.

Zebrane dowody Sąd ocenił jako spójne, logiczne w pełni wiarygodne i mogące być podstawą ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie płatnika, A. M., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo (...), nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 34 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t. j. Dz.U. z 2015r. poz. 1242) jeżeli płatnik składek nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane,

o których mowa w art. 31, co spowoduje zniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala, w drodze decyzji, stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości 150 % stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych. Płatnik składek zobowiązany jest opłacić zaległe składki wraz z odsetkami za zwłokę.

2. Jeżeli płatnik składek nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane,

o których mowa w art. 31, co spowoduje zawyżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych.

3. Przepis ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do płatników składek, o których mowa

w art. 28 ust. 1 i art. 33 ust. 1 i 2, którzy nieprawidłowo ustalili liczbę ubezpieczonych lub grupę działalności, przy czym, jeżeli płatnik składek stwierdzi nieprawidłowość, obowiązany jest on ponownie ustalić stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe we własnym zakresie.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2, płatnik składek zobowiązany jest złożyć brakującą informację lub dokonać korekty nieprawidłowej informacji.

Natomiast jak stanowi art. 28, ust. 1 stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek zgłaszającego do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż 9 ubezpieczonych wynosi 50 % najwyższej stopy procentowej ustalonej na dany rok składkowy dla grup działalności, zgodnie z zasadami określonymi w art. 30.

Z kolei zgodnie z art. 30, ust. 1 i 2 stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe dla grupy działalności ustala się w zależności od kategorii ryzyka ustalonej dla tej grupy. Kategorię ryzyka dla grupy działalności ustala się w zależności od ryzyka określonego wskaźnikami częstości:

- 1) poszkodowanych w wypadkach przy pracy ogółem;
- 2) poszkodowanych w wypadkach przy pracy śmiertelnych i ciężkich;
- 3) stwierdzonych chorób zawodowych;
- 4) zatrudnionych w warunkach zagrożenia.

Kwestia sporna dotyczyła ustalenia, czy w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki o których mowa w art. 34, ust. 3 powołanej wyżej ustawy wypadkowej z dnia 30 października 2002r., uzasadniające podwyższenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe o 50%.

W ocenie Sądu brzmienie przytoczonego przepisu wskazuje jednoznacznie, że przesłankami koniecznymi do podwyższenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe o 50% jest nieprawidłowe ustalenie liczby ubezpieczonych lub grupy działalności, od której zależy stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe.

W świetle zebranego materiału dowodowego, w szczególności złożonej dokumentacji, jak i w oparciu o stanowiska obu stron Sąd przyjął, że odwołujący faktycznie przyjął za rok 2013 nieprawidłową liczbę pracowników, którzy ulegli wypadkowi przy pracy, co jest również okolicznością niesporną pomiędzy stronami.

Spór natomiast dotyczył kwestii, czy podanie przez odwołującego błędnej ilości pracowników którzy ulegli wypadkom przy pracy, skutkującej w efekcie zaniżeniem wysokości stopy procentowej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe, należy zakwalifikować jako świadome podanie przez niego nieprawdziwych danych określonych w tym przepisie.

Wprawdzie odwołujący podnosi, że do wskazania nieprawidłowych danych doszło w sposób przez niego niezamierzony i w dodatku bez jego winy, a na skutek podania mu niepoprawnych danych przez firmę zewnętrzną, zajmującą się obsługą jego przedsiębiorstwa w zakresie usług (...), w tym również prowadzeniem dokumentacji powypadkowej i podawaniem właściwych danych, niezbędnych do wypełnienia dokumentacji kierowanej do ZUS.

W myśl art. 6 kodeksu cywilnego, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zatem w niniejszej sprawie ciężar udowodnienia, że decyzja ZUS jest nieprawidłowa spoczywa na odwołującym. Tymczasem ubezpieczony zachował się w sposób całkowicie bierny, ograniczając się jedynie do stwierdzeń, że do przekazania nieprawdziwych danych do ZUS doszło z winy podmiotu zewnętrznego, nie zaś w zamierzony sposób lub choćby przez zaniedbanie samego odwołującego.

Ubezpieczony nie składał żadnych wniosków dowodowych na potwierdzenie swojego stanowiska. Ponadto pomimo otrzymania prawidłowego wezwania, nie stawiał się na rozprawie, na której miał być przeprowadzony dowód z jego przesłuchania, który Sąd dopuścił z urzędu.

Reasumując, ubezpieczony nie podważył w toku postępowania prawidłowości wydanej decyzji. Tym samym należało uznać, że odwołujący przyjął nieprawidłową liczbę pracowników, którzy ulegli wypadkom przy pracy w roku poprzednim i równocześnie nie wykazał, że do sytuacji takiej doszło w sposób od niego niezależny. W konsekwencji poczynionych ustaleń Sąd uznał, w przedmiotowej sprawie zaistniały przesłanki uzasadniające podwyższenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe o 50% dla płatnika składek: A. M., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo (...).

Z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd orzekł zatem jak w punkcie pierwszym sentencji. O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i § 6, pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490).

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek